

Kjendskab til Forholdene paa Stedet. Jeg skal derfor sluttelig bemærke, at jeg haaber, at den høitærede Finanzminister vil tro, at jeg vel vidste, hvorom der var Tale, men at det kun var et Udtryk af en mindre nøiagtig Natur, som saldt mig ud af Munden. — Min ærede Kalbsfælle for Bornholm (Dam) skal jeg give det Svar, at jeg ikke har villet behude noget Vædringsforslag, da jeg altid er meget usikker paa, hvorvidt et Vædringsforslag fra min Haand vil kunne vente nogenstomhelst Tilslutning. Efterat han har erklæret sig tilfreds med Lovforslaget og fravaadet Nedsættelsen af et Udvalg, vilde det, selv om jeg var af en anden Mening, være forgjæves og spildt Møie, om jeg vilde søge at faae det forandret. Derfor skal jeg erklære, at taaleligt er Lovforslaget vel, men at det ogsaa har sine store Skavanter.

Finanzministeren: Jeg kan dog ikke lade det gaa ganske upaatakt hen, naar det ærede Medlem ved at omtale den tidligere Bonitering af disse Udmarksjorder paa Bornholm, som har fundet Sted, anførte, at den var stet overfladiff. Det er en Paastand, som jeg meget vel har set er fremkommen i tidligere Beretninger og Klagemaal angaaende denne Sag, men den har ved nærmere Undersøgelse vist sig at være fuldstændig ubegrundet; der er al Anledning for mig til at antage, at man tvertimod ved denne Leilighed er gaaet frem med megen Omhu. At der ved Boniteringen kan have været fulgt en Grundsætning, hvorved der kan være en enkelt Side, jeg ikke ganske har fundet rigtig, er noget ganske Andet, end at den skulde være stet letfindigt eller overfladiff. Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem bemærkede om Tvangen, maa jeg dernæst bede de Medlemmer af Thinget, der nøie have lagt Mærke til hans Ord, at tage i Betragtning, at Forholdet var dette, at disse Mænd og deres Forgængere havde opdyrket Jord, som ikke var deres, som var Andemands Jord, og at det var den, der nu blev overladt dem til Gendom imod en lempelig Betaling. Det kan derfor sandelig ikke siges, at der er gjort Uret imod disse Folk, eller at de have været under Evang.

Da ikke flere ønskede at yttre sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Vædringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til forstkommende Tordag Middag Kl. 1.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Tredie Behandling af „Forslag til Lov om Besættelsen af Præsteembeder i Folkekirken.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 1094).

Intet Vædringsforslag var stillet. Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattedes under Forhandling.

Winther: Inden vi gaa til den endelige Afstemning over dette Lovforslag, vil jeg tillade mig et Par Ord i Genhold til den Anmodning, som ved Sagens 1ste Behandling blev rettet til mig fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen). Det ærede Medlem sagde, at man, naar man saaledes vilde modsætte sig hans Forslag og kritiskere det, maatte, for at kunne blive forstaaet, være forpligtet til at fremsætte sin positive Mening om, hvorledes dette Forhold, som denne Sag angaar, kunde løses. Jeg nedlagde allerede ved forrige Behandling en Indsigelse imod denne Betragtning, idet det vilde være ganske urigtigt at fordrø, at man skulde stille Vædringsforslag til et Forslag, som man antager, det er urigtigt at føre frem her i Thinget, men iøvrigt skal jeg ikke anføre de Grunde, som have bevæget mig til ikke at stille noget positivt Forslag om, hvorledes Sagen burde løses, medens jeg dog skal give nogle Antydninger af den Art, jeg tror, der burde gaaes, og som jeg er villig til at gaa; saasnart der er Udset til, at der kan gøres Noget for Sagen ved en Sammenslutning af grundlovstro Demokraters Samvirken,